

ДУМКИ З ПРИВОДУ КОЛИ ВЛАДА НАМ НЕ РАДА

...журналісти їй «не нада». Зараз пафосний колись вираз «четверта влада» про ЗМІ виглядає як гіркий та геть не смішний дотеп. На жаль, доказів цьому вистачає – за два останніх роки назбиралося вдосталь. Показовий факт: день журналіста, який буде 6 червня, «Народне слово» зустрічає... у судовому процесі з обласною владою – своїми колишніми співзасновниками.

Ще перед президентськими виборами майбутнє владне збіговисько цинічно оголосило: для того, аби комунікувати з тими, кого виявилось 73 відсотки, прокладки у вигляді ЗМІ їм не потрібні. Хоча окремих «журналістів» потім вони все ж таки брали у використання, після чого й без того не бездоганна репутація останніх опинялася у сміттязці...

Такому ставленню до, зокрема, преси неабияк зраділа «Укрпошта» – нагадаємо, державна компанія, монополіст на ринку розповсюдження друкованих ЗМІ. Адже давно зрозуміло, що займатися газетами поштарям давно не цікаво й не вигідно. Тож можна не лише в односторонньому форматі диктувати газетярям умови співпраці, а й висувати ультиматуми, й відверто «забивати» на прописані угодами з редакціями зобов'язання. За лихим прикладом і сам лихий станеш, кажуть у народі. Тож цілком логічно, що тотальна, на рівні держави, владна зневага до журналістів поширилася й на місцях. Туди, де досі зберігались рештки впливу ЗМІ або просто немає інтернету. До прикладу, щойно очоливши Кіровоградську ОДА, вже колишній голова Андрій Балонь...заборонив журналістам приходити на щотижневі апаратні наради його імені. Такого не дозволяв собі жоден його попередник.

Генеральну лінію підтримали, на жаль, і територіальні громади – звівши до мінімуму контакти з офіційними ЗМІ. Натомість практично у кожній розповсюджується самвидав у вигляді таких собі бюлетенів, куди пишуть переважно працівники міськрад/сільрад чи старшокласники тамтешніх шкіл...

За таких умов оголошене ще кілька років тому роздержавлення не пережили десятки, а то й сотні газет. Дійсно, ідея була непогана – дати державним та комунальним редакціям ідеологічну та комерційну свободу дій. Але не так сталося, як гадалося. Бо навіть ті редакції, які дійсно успішно вирушили у самостійне плавання, з таким ставленням нинішньої першої-третьої влади до колишньої четвертої опинилися на межі виживання та, відповідно, під загрозою закриття. Адже жодної з передбачених законом про реформування друкованих ЗМІ позицій підтримки редакції так і не отримали. Ані відповідних одноразових виплат, ані угод про висвітлення діяльності, і навіть пільгова

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Написав admin

П'ятниця, 04 червня 2021, 08:32 -

для редакцій оренда приміщень стала неабияк муляти владним господарям квадратних метрів. І це при тому, що більшість з редакційних колективів вимушена, окрім основної, видавничої, вести ще й господарську діяльність, аби забезпечувати безперебійний вихід газет.

Зрештою, саме так сталося і з «Народним словом». Колишня газета ОДА та обласної ради кілька років тому успішно пройшла процес роздержавлення та залишається одним з провідних ЗМІ Кіровоградщини. Не маючи стороннього інвестора, редакція змушена вести не лише основну, видавничу, а й господарську діяльність, передбачену статутом - для забезпечення стабільного виходу газети. При цьому «НС» веде активну волонтерську діяльність, чимало уваги приділяє некомерційним, соціальним темам – нашими постійними партнерами є профспілки, ДСНС, центри зайнятості, військові підрозділи та волонтерські організації, літературні об'єднання та музеї тощо. Але, треба розуміти, у влади щодо нас свої плани. Точніше, один – позбавити газету права на життя. Конкретніше – права на приміщення, що у нашому випадку одне й те саме. Тож через своє комунальне підприємство обласна рада як власниця жаданих квадратних метрів намагається викинути редакцію з її споконвічної, з моменту заснування газети, домівки. Аргументи тих, хто намагається відверто «віджати» простору територію у центрі міста, м'яко кажучи, дивні: начебто редакція не має права займатися іншою, крім видання газети, діяльністю. А ще – що не платимо оренду. Хоча перше нам дозволено редакційним статутом, а друге офіційно спростовано банківською установою. Здавалося, Бог їм суддя, але у нашому випадку суддя виявився не небесним, а цілком земним...

До речі, свіжий, шойно з печі, кавелик від влади: 1 червня "група товаришів" на чолі зі "слугою", які відповідають у ВР за "свободу слова і захист журналістів", порадили Президенту... скасувати звання "Заслужений журналіст України".

Звісно, "бранзулеток" від влади притомним журналістам і не треба. Але ж існує 40 подібних номінацій за професійною ознакою, але спокусилися тільки нашим...

Так чи інакше, професійне свято, хоч і з присмаком гіркоти, ми відзначатимемо. І вітатимемо усіх, до нього причетних. А непричетних проситимемо – як не допомагати, то хоч не заважати. Та найголовніше – знову дякуватимемо, що ви залишаєтесь з нами.

Гарних новин вам щодня!

Оксана РИБЧЕНКОВА

Головний редактор газети «Народне слово»

P.S. Федерація профспілок області з дозволу головного редактора «НС» передрукувала статтю, оскільки розділяє стурбованість колективу редакції з приводу неприємної ситуації, як давній партнер підтримує газетярів і сподівається на перемогу справді «Народного слова».